

NADAL 2025

Missa de la nit

Celebrem els dos mil vint-i-cinc anys del naixement de Jesucrist, el nostre Déu i Salvador. Per aquest fet estem celebrant el Jubileu del 2025. L'esperança ha estat el tema que ens ha acompanyat en aquest Any Sant. I aquesta nit se'ns manifesta amb una llum esplendent que l'esperança té un rostre i un nom: el de l'infant que aquesta santa nit ha nascut de Maria. Hem escoltat en l'evangeli quines van ser les circumstàncies del seu naixement: una família que, per ordre de l'emperador, ha d'anar, malgrat la gravidesa de la noia, a la ciutat de Betlem per accomplir l'empadronament que el poderós reclama per als seus interessos. A la ciutat de Betlem —cap i casal del gran rei David— els esposos no troben lloc a l'hostal per a passar la nit i poder atendre millor Maria que iniciava els símptomes del part. Al final, l'aixopluc el troben en una establia —el lloc del bestiar— i la mare infanta el seu Fill, a qui embolcalla i posa en una menjadora. Sí, amb aquesta pobresa, neix el qui és el Messies, el Redemptor; no solament del poble d'Israel, sinó de tota la humanitat. El sant pare Lleó en un document recent remarca la relació entre el Salvador i la pobresa, i en concret ens diu: «Déu és amor misericordiós i el seu projecte d'amor, que s'estén i es realitza en la història, és abans que res el seu descens i la seva vinguda entre nosaltres per alliberar-nos de l'esclavitud, de les pors, del pecat i del poder de la mort [...]. Precisament per compartir els límits i les fragilitats de la nostra condició humana, ell mateix es va fer pobre i nasqué en carn com nosaltres. L'hem conegut, doncs, en la petitesa d'un nen posant en una menjadora» (*Dilexi te*, 16).

Germans estimats, aquesta és la gosadia que tenim els cristians: aquest infantó és el Senyor del cel i de la terra, és el Fill etern del Pare que per la nostra salvació s'ha encarnat en el si virginal de Maria. S'ha fet home per nosaltres, per la nostra salvació. Déu no ens ha abandonat en la nostra pobresa i indigència, essent captius del pecat i vivint sempre amb la por de la mort. Ens ha redimit per la seva encarnació, fent-se germà nostre, de la nostra mateixa condició humana, i morint per nosaltres en la creu i ressuscitant per a ser justificats per la seva gràcia que ens fa fills de Déu, els qui compartim la naturalesa divina d'aquell que es dignà a fer-se germà nostre. Aquesta afirmació de reconeixement que Jesús és veritable Déu i veritable home constitueix el nucli fonamental de la nostra fe. Per això és bo de tenir present que enguany estem celebrant els mil set-cents anys de la professió de fe, del credo, que van proclamar els bisbes cristians reunits en concili, després de les persecucions de l'imperi romà, a la ciutat de Nicea, l'any 325. En aquest credo s'afirma clarament que Jesús és el Fill unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles i de la mateixa naturalesa que el Pare. I, per això, aquesta nit, en proclamar la nostra fe, quan farem el gest d'adoració agenollant-

nos en el moment de confessar l'encarnació del Fill de Déu, deixem que la fe impregni el nostre cor, perquè sigui ella la que transformi la nostra existència amb la força de la gràcia que hi brolla, «la fe en el Déu que en Jesucrist es va fer home per fer-nos arribar a participar de la naturalesa divina» (Lleó XIV, a Nicea, octubre 2025).

Germans estimats, aquesta nit santa de Nadal, nosaltres estem vetllant, perquè volem viure en les primeres hores del dia el goig del naixement de nostre Senyor Jesucrist. Som com aquells pastors que vivien al ras en la venturosa nit del naixement del Salvador. Ells van ser envoltats de llum, enmig de la foscor nocturna, i escoltaren l'anunci joiós de l'àngel: «Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un Salvador, que és el Messies, el Senyor». Aquells pastors es deixaren embolcallar per la llum i es posaren en camí, després d'escoltar l'anunci angèlic. Ho feren perquè tenien una mirada de nen i un cor de pobre. Aquestes són les dues condicions que fan possible viure el goig de Nadal. Solament qui sigui capaç de meravellar-se podrà acostar-se al misteri del Fill de Déu fet home, nascut de santa Maria Verge.

També nosaltres en la litúrgia cristiana, acollim en el nostre cor el fill que ens ha estat donat, al qual, com deia el profeta Isaïes, s'apliquen aquests títols: *Conseller prodigiós. Déu heroi, Pare per sempre, Príncep de pau*. L'acolliment del misteri de Nadal en el nostre cor significa, enmig del nostre món, que la llum veritable se'ns ha manifestat en el rostre del Infant tot just nat. La tenebra ha estat vençuda en totes les seves manifestacions de mentida, d'odi, d'injustícia, de violència. Perquè l'amor se'ns ha revelat plenament en Jesús, fill de Maria i Fill etern de Déu. Qui deixa entrar en el seu cor el misteri de la humanitat del nostre Déu, en Jesucrist, el seu Fill, s'allunya de la foscor del pecat i de la mort, per a viure en la joia del trobament amb Crist. Perquè Jesús ha nascut per trobar-se amb tota persona humana. Aquells pastors de la nit santa de Nadal van ser les primícies de tantíssims homes i dones, infants i joves, que al llarg dels segles ens hem trobat amb Jesús viu. La fe és la porta que ens fa accedir al trobament amb Jesús; però el que fa que aquest trobament sigui real i romangui sempre és l'amor. Jesús vol ser estimat, perquè ell ens ha estimat primer. De fet, la raó de l'encarnació i de la redempció no és cap altra que l'amor misericordiós de Déu a favor nostre. L'única resposta que el Senyor espera de nosaltres és, doncs, l'amor envers ell. Aquesta nit en la feblesa del nen posat en la menjadora veiem tota la tendresa de l'amor del Senyor per nosaltres. Com podem témer un infant? Com no deixar-se entendre pel candor del noutat? Tot i això, no oblidem que ens ha nascut el Redemptor i que la pobresa del pessebre remet a la pobresa de la creu. El qui ha nascut ho ha fet per compartir la nostra sort, fins i tot la mort, per redimir-nos del pecat i de les seves conseqüències. Aquesta és la gran expressió d'amor davant

la qual no podem restar indiferents. Ell ha nascut per quedar-se sempre amb nosaltres. No ha vingut per a ser un mer record d'un fet passat. Ell és el vivent sempre i el seu amor i la seva gràcia resten tothora disponibles per als cors que, sense por, obren de bat a bat les seves portes, per deixar que la seva gràcia, la seva salvació, el seu amor hi penetrin. Deixem, doncs, que Jesús, nascut aquesta nit, s'endinsi en el nostre ésser per a viure plenament el misteri de la Nit Santa de Nadal. Que ens hi ajudin santa Maria, Mare de Déu i sant Josep, que van viure com ningú el naixement de Jesús, el nostre Senyor i Salvador. Amén.